

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 20 februari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0552
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0736/A

Verzoekende partij

VANNIEUWERKE WIM BVBA

vertegenwoordigd door de heer Francis CHARLIER met
woonplaatskeuze op het kantoor te Langemuntlaan 1, 8860
Lendelede

Verwerende partij

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door de heer Geert ANTHIERENS

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 15 juli 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 23 juni 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortemark van 22 februari 2016 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het heroprichten van twee loodsen op een perceel gelegen te 8610 Kortemark, Makeveldstraat 21 met als kadastrale omschrijving Kortemark, afdeling 1, sectie B, nr. 0527H.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 16 januari 2018.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De heer Wim Vannieuwerkerke en mevrouw Valerie Debacker dienen op 12 oktober 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortemark een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het "heroprichten van twee loodsen" op een perceel gelegen te 8610 Kortemark, Makeveldstraat 21 met als kadastrale omschrijving Kortemark, afdeling 1, sectie B, nr. 0527H.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Diksmuide-Torhout', vastgesteld met koninklijk besluit van 5 februari 1979 in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 12 november 2015 tot en met 12 december 2015, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling adviseert op 9 december 2015 ongunstig:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening:

BEOORDELING

De aanvraag betreft een bestaande zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw. De basisrechten voor zone vreemde gebouwen zijn van toepassing. Meer bepaald de bepalingen van artikel 4.4.17 van de Codex Ruimtelijke Ordening zijn van toepassing. Hierbij dient de nieuwe constructie ten minste drie kwart van de bestaande oppervlakte te overlappen, de aanvraag is conform deze voorwaarde. De nieuwe bebouwing heeft een kleiner volume dan de bestaande vergund geachte volumes. De aanvraag is in lijn met deze decretale beoordelingselementen.

De aanvraag is gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De bestaande gebouwen zijn wat betreft bouwstijl en materiaalgebruik passend voor de landelijke omgeving. De aangevraagde gebouwen worden volgens het plan opgetrokken uit industriële materialen en zijn derhalve niet passend in deze landschappelijke waardevolle agrarische omgeving. Evenwel werd bijkomende info aangeleverd voor de afwerking van deze gevelwanden met een meer passend materiaal, namelijk betonpanelen met een baksteenprint (rode rustieke kleur). Minimaal dienen de zichtbare gevelwanden met dit materiaal of met een rode rustiek gekleurde gevelsteen afgewerkt te worden. Eveneens kunnen alle gevelwanden met deze materialen afgewerkt te worden.

Gelet op de landschappelijke inkleding en het feit dat de gebouwen opgetrokken worden binnen het huidige volume, geen afsplitsing van de gebouwen mogelijk is, de functie niet wijzigt en het materiaalgebruik en beplanting de integratie van het gebouw mogelijk maken wordt de aanvraag gunstig geadviseerd. De aanvraag veroorzaakt geen aantasting van de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag wordt gunstig geadviseerd indien een positieve milieu-, natuur- of watertoets.

Besluit:

Aan de aanvraag van Wim Vannieuwerkerke, Makeveldstraat 21 te 8610 Kortemark, tot het heroprichten van twee loodsen, gelegen Makeveldstraat 21 te 8610 Kortemark een gunstig advies te verlenen.

“ ...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 15 februari 2016 :

“ ...

Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij echter niet aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Het advies van het departement Landbouw & Visserij wordt bijgetreden.

De aanvrager beoogt de bestaande loodsen ter vervangen door nieuwbouw in functie van rationalisering van de bedrijfsvoering. De ontworpen gebouwen hebben een impact op de stapelwijze van materialen, wat nodig is uit economische noodzaak.

Als er 3 jaar na de bestemmingswijziging tot louter stapelplaats in functie een aannemingsbedrijf/ ruwbouw behoefte is voor het heroprichten en omvormen van de gebouwen en aanwezige bouwvolumes, zou het duidelijk zijn dat de vergunning voor bestemmingswijziging onwettig is, want dat er niet voldaan was aan een fundamentele voorwaarde, met name het bouwfysisch geschikt zijn van de bebouwing om het nieuwe gebruik te kunnen omvatten. Dit betekent dat 'louter' opslag kan gebeuren in de bestaande structuren.

Het besluit voor zonevrije functiewijzigingen is bedoeld voor de valorisatie van het aanwezig patrimonium, niet voor het opstarten van zonevrije bedrijvigheid in het agrarisch gebied. Een dergelijke toepassing strijdt met een duurzaam ruimtelijk beleid en getuigt niet van goed bestuur. Deze activiteiten moeten verwezen worden naar de geëigende zones.

Bijkomend wordt ook opgemerkt dat er geen vergunningsgrond is voor de bijkomende verharding tussen de nieuwe en bestaande bergingen. Ook de bestaande aanleg moet volstaan voor de toegankelijkheid van de gebouwen.

...”

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 22 februari 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de heer Wim Vannieuwkerke en mevrouw Valerie Debacker. Het college beslist:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning gelet op het ongunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

...”

Tegen deze beslissing tekent architect Rik Verlinde, namens de verzoekende partij, vertegenwoordigd door de heer Wim Vannieuwkerke, op 22 maart 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 juni 2016 om dit beroep ongegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 7 juni 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 23 juni 2016 ontvankelijk doch ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij treedt het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in quasi-gelijkkluidende bewoordingen bij:

“ ...

De Deputatie motiveert haar standpunt als volgt :

5A   BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

(...)

Het ontwerp voorziet het heroprichten van twee loodsen. De aanvraag voorziet de sloop van twee van de drie gebouwen, waarvoor in 2012 de functiewijziging naar opslag op grond van het zonevreedend functiewijzigingsbesluit (BVR 28/11/2003) is vergund.

(...)

Er wordt bijkomende grindverharding voorzien tussen loods 2 en de openbare weg alsook links van de loodsen tot aan de openbare weg.

(...)

Relevante historiek

- Op 20.02.2012 werd een vergunning verleend voor de functiewijziging van 2 bedrijfsgebouwen van landbouwloods naar opslag. In deze aanvraag werd het herbouwen van een loods uitgesloten;
- Op 01.10.2012 werd een vergunning verleend voor het herbestemmen van een bestaand bedrijfsgebouw van landbouw naar opslag(m.n. het gebouw dat werd uitgesloten in de vergunning van 20.02.2012).

(...)

5B   TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag is volgens het **gewestplan Diksmuide-Torhout** (KB 05.02.1979) gelegen in **landschappelijk waardevol agrarisch gebied**.

Volgens artikel 15 van het KB van 28/12/1972 gelden **in landschappelijke waardevolle gebieden** "beperkingen met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en activiteiten worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in de grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen".

Het advies van **departement Landbouw en Visserij** was dd. 09.12.2015 ongunstig. ADLO stelt onder meer het volgende: "Deze zonevreedende functiewijziging kan enkel toegepast worden als het gebouw bouwfysisch geschikt is voor de nieuwe functie. Door nu de herbouw van deze loodsen aan te vragen wordt eigenlijk bevestigd dat de gebouwen niet voldoen voor de aangevraagde functie herbouw kan dan ook niet aanvaard worden. Het is niet de bedoeling dat landbouwgebouwen in eerste instantie een functiewijziging ondergaan naar opslagplaats, om in 2de instantie herbouwd te worden tot bedrijfsgebouw.

De afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling geeft een ongunstig advies voor deze aanvraag.

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar treedt dan ook het advies van ADLO bij. Het advies luidt als volgt:

"...

De aanvrager beoogt de bestaande loodsen te vervangen door nieuwbouw i.f.v. rationalisering van de bedrijfsvoering. De ontworpen gebouwen hebben een impact op de stapelwijze van materialen, wat nodig is uit economische noodzaak.

Als er 3 jaar na de bestemmingswijziging tot louter stapelplaats i.f.v. een aannemingsbedrijf/ruwbouw behoefte is voor het heroprichten en omvormen van de gebouwen en aanwezige bouwvolumes, zou het duidelijk zijn dat de vergunning voor bestemmingswijziging onwettig is, want dat er niet voldaan was aan een fundamentele

voorwaarde, m.n. het bouwfysisch geschikt zijn van de bebouwing om het nieuwe gebruik te kunnen omvatten. Dit betekent dat louter opslag kan gebeuren in de bestaande structuren.

Het besluit voor zonevreemde functiewijzigingen is bedoeld voor de valorisatie van het aanwezig patrimonium, niet voor het opstarten van zonevreemde bedrijvigheden in het agrarisch gebied. Een dergelijke toepassing strijdt met een duurzaam ruimtelijk beleid en getuigt niet van goed bestuur. Deze activiteiten moeten verwezen worden naar de geëigende zones.

Bijkomend wordt ook opgemerkt dat er geen vergunningsgrond is voor de bijkomende verharding tussen de nieuwe en bestaande bergingen. Ook de bestaande aanleg moet volstaan voor de toegankelijkheid van de gebouwen.

In de rand wordt ook aangestipt dat bij toepassing van artikel 4.4.17 van de VCRO de volumes van de verschillende loodsen/bergingen/stallen niet kan samengeteld worden om tot de oprichting van één groot volume te komen. **Bijgevolg wordt deze aanvraag ongunstig geadviseerd."**

In het beroepsschrift wordt opgeworpen dat het negatief advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar niet is gemotiveerd. Zoals blijkt uit hoger aangehaalde motivering is dit niet het geval.

Uit het relaas blijkt duidelijk dat in 2012 het schepencollege een stedenbouwkundige vergunning verleende voor de functiewijziging naar opslag van materieel. Eén van de essentiële voorwaarden om de vergunning te kunnen verkrijgen is dat het gebouw "**bouwfysisch geschikt**" is voor de gevraagde functie.

Artikel 2 §3 BVR 28/11/2003 tot bepaling van de toelaatbare functiewijzigingen voor gebouwen gelegen buiten de geëigende bestemmingszone omschrijft het 'bouwfysisch geschikt' zijn als volgt : "Een gebouw of gebouwencomplex is bouwfysisch geschikt voor een nieuwe functie als aan het gebouw of gebouwencomplex uit financieel of bouwtechnisch oogpunt geen ingrijpende werken uitgevoerd hoeven te worden voor de nieuwe functie. Daarmee wordt bedoeld dat de functie gerealiseerd kan worden als de bestaande structuur van het gebouw grotendeels wordt benut en gevaloriseerd, waarbij het gebouw aangepast kan worden aan hedendaagse comfort-, energie- of milieueisen". Deze voorschrift is ingegeven met de bedoeling om het bestaande gebouwenpatrimonium in Vlaanderen te valoriseren, waarbij enkel gebouwen die bouwfysisch nog in een goede staat bevinden en zonder al te grote investeringen of ingrijpende verbouwingen geschikt zijn voor de nieuwe functie. (Verslag aan de Vlaamse regering, B.S., 23 juni 2007) Door recent na het bekomen van de functiewijziging, een aanvraag in te dienen tot herbouw, doet men afbreuk aan de ratio legis van de decreetgever, die (in het verleden en thans nog steeds) is gericht op de valorisatie van het bestaande gebouwenpatrimonium. Door thans een herbouw aan te vragen, wijst beroepsindiener eerder aan dat aan de 'bouwfysische geschiktheid' niet was voldaan.

Bovendien rijzen er vragen naar het **hoofdzakelijk vergund karakter** van de activiteiten op het terrein.

De VCRO voorziet evenwel in basisrechten voor niet-verkrotte en **hoofdzakelijk vergunde constructies**. (art. 4.4.10 e.v. VCRO) Voorliggende aanvraag kadert binnen de zgn.

"herbouw van zonevreemde constructies, niet zijnde woningbouw, op dezelfde plaats", vermeld in artikel 4.4.17 VCRO.

Art.4.1.1, a) VCRO definieert het begrip "hoofdzakelijk vergund" als volgt:

"een stedenbouwkundige vergunningstoestand, waarbij geldt dat bedrijven en hun constructies slechts hoofdzakelijk vergund zijn **indien de voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke constructies vergund of vergund geacht zijn, ook wat de functie betreft**".

Aanvrager mag dan wel een vergunning hebben gekregen voor de opslag van allerlei materialen in de loodsen." In werkelijkheid heeft de aanvrager zijn aannemingsbedrijf gevestigd op de bouwplaats in kwestie. (<http://vannieuwkerke-bouw.be>) Aannemingsactiviteiten gaan dan ook verder dan louter opslag van allerlei materialen.

Aangezien aannemingsactiviteiten bovendien niet kunnen worden aanzien als agrarische of para-agrarische activiteiten, gaat aanvrager dan ook verkeerdelijk vanuit dat het aannemersbedrijf als hoofdzakelijk vergund moet worden beschouwd.

Voor de bijkomende (zonevreemde) grindverharding bestaat zelfs geen juridische basis. (...)

5D CONCLUSIE

In 2012 werd een vergunning verleend voor het herbestemmen van de bedrijfsgebouwen van landbouw naar opslag. Het ontwerp voorziet het heroprichten van twee loodsen.

De aanvraag voldoet niet aan artikel 12 van het dossiersamenstellingsbesluit (BVR 28.05.2004).

Er bestaat geen juridische basis om een zonevreemd gebouw die recentelijk een functiewijziging onderging te herbouwen. Het zonevreemde functiewijzigingenbesluit is bedoeld voor de valorisatie van het aanwezig patrimonium, niet voor het opstarten van zonevreemde bedrijvigheden in het agrarisch gebied. Bovendien kunnen de activiteiten niet als hoofdzakelijk vergund worden aanzien. In ondergeschikte dient opgemerkt dat er een legaliteitsbelemmering bestaat voor de bijkomende grindverharding.
..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij omschrijft haar belang als volgt:

“ ...

Verzoeker is indiener van de stedenbouwkundige aanvraag en van het daaropvolgende administratief beroep, dewelke geleid hebben tot de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortemark dd. 22 februari 2016, respectievelijk de thans bestreden beslissing van de deputatie van de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen dd. 23 juni 2016 waarbij het beroep van verzoeker niet werd ingewilligd en de afgifte van de vergunning in tweede administratieve aanleg geweigerd werd.

Aldus is verzoeker een belanghebbende ex artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 1°, VCRO

...”

2.

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep als volgt:

“ ...

Verzoekende partij meent belang te kunnen hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing aangezien hij verklaart "indieners te zijn van de stedenbouwkundige aanvraag en van het daaropvolgende administratief beroep".

Dit is echter niet volledig juist.

Uit zowel de aanvraagformulier (stuk 2) als uit het volledigheidsbewijs (stuk 1), blijkt dat de aanvraag is ingediend door de heer en mevrouw Wim Vannieuwkerke. Bemerkt in dat verband het aanvraagformulier waar duidelijk staat aangegeven dat de heer en mevrouw Wim Van Nieuwkerke -Valerie De Becker de vergunning aanvragen in hun hoedanigheid als particulier. (stuk 2)

Het college van burgemeester en schepenen heeft de vergunning geweigerd aan de heer en mevrouw Wim Vannieuwkerke. (stuk 27) Ook de betekening van de beslissing van het schepencollege gebeurde aan de heer en mevrouw Wim Vannieuwkerke. (stuk 28).

Evenwel om onbegrijpelijke redenen heeft de architect namens verzoekende partij, in casu Vannieuwkerke Wim bvba, administratief beroep aangetekend bij de deputatie. Niettemin heeft de deputatie de vergunning geweigerd aan de heer Wim Vannieuwkerke. De betekening gebeurde aan bvba Wim Vannieuwkerke.

Uit dit alles moet worden besloten dat de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning de heer en mevrouw Wim Vannieuwkerke is en dus niet verzoekende partij !

(...)

De Raad van State heeft reeds gesteld dat een rechtsvordering waarvan het specifieke opzet bestaat in het verkrijgen van een voordeel dat werd geweigerd in principe alleen kan worden ingesteld door degene die op dat voordeel aanspraak kan maken.

Ook uw Raad oordeelde reeds dat een weigering van een stedenbouwkundige vergunning enkel kan aangevochten worden door degene die de aanvraag heeft ingediend. In dat dossier wees uw Raad dat verzoekende partij duidelijk niet de persoon was die het voordeel beoogde dat werd aangevraagd. Zijn naam staat niet op het aanvraagformulier en komt in het ingediende bouwdoossier nergens voor.

(...)

Aangezien verzoekende partij geen aanvrager is van de vergunning, heeft hij dan ook geen belang in de vernietiging van de bestreden beslissing.

...”

3.

De verzoekende partij antwoordt in haar wederantwoordnota:

“ ...

Het is klaar en duidelijk dat het administratief beroep is ingesteld door huidige verzoekende partij (Vannieuwkerke Wim bvba) (vertegenwoordigd door haar architect).

(...)

Verwerende partij heeft dit ook bevestigd in de zendbrief waarmee de bestreden beslissing werd betekend.

Op geen enkele wijze heeft de verwerende partij het belang c.q. de hoedanigheid van verzoekende partij bij de behandeling van het administratief beroep in vraag gesteld. Door het administratief beroep ten gronde te behandelen en uitspraak te doen heeft verwerende partij aldus minstens een procedureel belang verschaft aan verzoekende partij. Immers, volgens de vaste rechtspraak van Uw Raad is het zo dat wanneer de deputatie het administratief beroep van een partij uitdrukkelijk ontvankelijk heeft verklaard, zij de verzoekende partij minstens een procedureel belang verschaft bij de procedure voor Uw Raad, waardoor de deputatie het belang c.q. de hoedanigheid van de verzoekende partij niet langer met gunstig gevolg kan betwisten voor Uw Raad.

...”

Beoordeling door de Raad

1.1.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 1° VCRO, zoals dit gold ten tijde van het instellen van de voorliggende vordering, duidt de aanvrager van de vergunning aan als belanghebbende die een beroep kan instellen bij de Raad tegen een vergunningsbeslissing. De aanvrager van de vergunning dient zijn belang bij het beroep niet verder aan te tonen.

1.2.

Met de verwerende partij stelt de Raad vast dat de aanvraag die tot de thans bestreden beslissing heeft geleid, niet door de verzoekende partij, dit wil zeggen de bvba Vannieuwkerke Wim, maar wel door de heer Wim Vannieuwkerke en mevrouw Valerie Debacker werd ingediend. Uit het aanvraagformulier blijkt bovendien dat zij de aanvraag indienen als particulier en niet als zaakvoerder(s) of vertegenwoordiger(s) van deze of gene rechtspersoon of organisatie.

Ook in het zogenaamde architectenvisum worden de heer en mevrouw Vannieuwkerke – Debacker aangeduid als de opdrachtgevers. De volledigheds- en ontvankelijkheidsbeslissing en de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen maken melding van de heer en mevrouw Vannieuwkerke als aanvragers van de vergunning en worden in die zin aan hen betekend.

De verzoekende partij, dit wil zeggen de bvba Vannieuwkerke Wim, kan dan ook niet als aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning worden aangemerkt en kan bijgevolg haar belang bij de voorliggende vordering niet putten uit artikel 4.8.11,§1, eerste lid, 1° VCRO.

2.

De verzoekende partij beroept zich in haar repliek op de exceptie van de verwerende partij dan ook vergeefs op de omstandigheid dat zij zou beschikken over een 'procedureel' belang. Met de verzoekende partij kan inderdaad vastgesteld worden dat het administratief beroep tegen de weigeringsbeslissing van 22 februari 2016 van het college van burgemeester en schepenen werd ingesteld door architect Rik Verlinde, namens de bvba Vannieuwkerke Wim, vertegenwoordigd door de heer Wim Vannieuwkerke, doch zulks doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

De verwerende partij, en de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in diens verslag, heeft dit administratieve beroep, zo blijkt expliciet uit de bestreden beslissing, immers begrepen en vervolgens gekwalificeerd als ingesteld door, dan wel namens, de heer Wim Vannieuwkerke. Het administratief beroep werd derhalve ontvankelijk doch ongegrond bevonden in zoverre het uitging van de heer Wim Vannieuwkerke en dus niet van de verzoekende partij. De Raad merkt op dat uit niets blijkt dat tijdens de administratieve beroepsprocedure, de hoorzitting kon hiertoe een ideale gelegenheid vormen, enig bezwaar heeft geformuleerd tegen deze (her)kwalificatie. Ook in haar inleidend verzoekschrift laat de verzoekende partij na ter zake enige opmerking te maken.

Zelfs in de hypothese dat de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij ten onrechte heeft gekwalificeerd als ingesteld door de heer Vannieuwkerke dan kan de verzoekende partij hieruit geen voordeel putten. Indien de Raad de bestreden beslissing op grond van deze vaststelling zou vernietigen, dan zal de verwerende partij in voorkomend geval bij het nemen van een nieuwe beslissing immers noodzakelijk moeten vaststellen dat de verzoekende partij niet kan aangemerkt worden als aanvrager van de vergunning en het administratief beroep als onontvankelijk dienen te verwerpen.

De exceptie is in de aangegeven mate gegrond. Het beroep dient dan ook als onontvankelijk te worden afgewezen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 20 februari 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER